

Salamandr
Brezien 2014

Obsah

Úvodník		2
Ze života školy	4	
Exkurze, výlety, školní akce		8
Projekty		12
Soutěže		14
Studenti a věda		15
Sport		19
Filmy, seriály, fandom		22
Příspěvky (nejen) studentů		24
Fotogalerie		26

Uvodník

Věci doceníme až ve chvíli, kdy je nemáme. Jen na cestách se těšíme domů, v zimě toužíme po slunných dnech, o prázdninách nám chybí škola...Hups! No, výjimka potvrzuje pravidlo, že? ;-) Každopádně je spoustu věcí, které považujeme za samozřejmost, třeba i náš úžasný časopis Salamandr! (Tedy já pevně doufám, že by Vám chyběl.) Děkuji tedy všem, kdo připojili ruku k dílu a přispěli nějakým článkem.

Mám pocit, že v dnešní době vnímáme zážitky až zpětně. Teprve až si prohlížíme fotky, docenujeme celou situaci. Jako by pocity přicházely až druhotně, ty pocity, které jsme na onom místě třeba ani neměli. Možná že k tomu dnešní společnost vybízí, ale obecně vždy si člověk uvědomí vážnost situace, až když si v hlavě urovná myšlenky.

Já bych Vám nikomu nepřála, abyste žili své životy na papíře nebo fotografiích, prožívejte neopakovatelné chvíle Vašeho života... A pak je teprve dejte na papír! Vždyť se na škole děje tolik úžasných věcí, a přesto každé vydání časopisu předchází věty typu: „A opravdu to musí být? Nemůže to udělat někdo jiný?“ Žijte a PIŠTE své životy. Když budete nadšení pro danou exkurzi, výlet či projekt, budete se o něm chtít sdílet. A to je princip školního časopisu – studenti studentům.

Nadchněte se pro věci a zbytek půjde sám. Pokud se zabýváte jakoukoliv činností a chtěli byste o ní psát, dejte mi vědět a můžete se stát redaktorem své vlastní rubriky. Koneckonců už některé studentské rubriky fungují a i v tomto čísle je můžeme najít. Čeká Vás tedy sportovní a filmová rubrika nebo například Dan Mrkvica začíná psát články o různých divadelních představeních. Nedělejme z našeho časopisu jen kroniku akcí školy (čímž vůbec nechci říct, že zde nemají své důležité místo), když mu dáme svůj čas a energii, probudíme v něm život.

Přeji Vám tedy příjemné počtení, mnoho krásných jarních dnů a hodně zdaru – přichází čtvrtletí!

Katka Radová, 7. C

Ze života školy a parlamentu

Rubik's Futuro Cube

Studentský diář. Nabízíme ho každý rok, je o něho nebyvalý zájem, ačkoli už není zcela zdarma, ale stojí cca 30Kč. Kromě denního kalendáře od září 2013 do června 2014 přináší mnoho zajímavých informací, rad, soutěží, kvízů, pomůcek do vyučování ... Ne každý si všímá tak jako Jakub. Jeho pozorné listování a touha zasoutěžit si, se mu vyplatila.

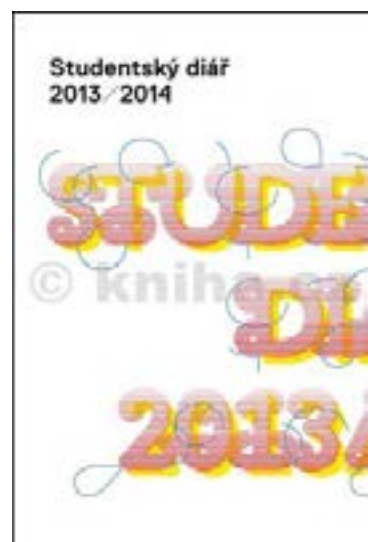

Na začátku školního roku jsem si, jako spousta z vás, koupil Studentský diář a při jeho prohlížení jsem si na str. 72 všiml soutěže, kterou pořádal NÁBOJ. Úkol ze soutěže jsem vyřešil a odeslal řešení. K mému překvapení jsem vyhrál a o pár dní později jsem obdržel balík, v němž byly propagační předměty MFF UK – kravata, bločky, magnetky, samolepky, propisky, tužka – a **Rubikova futuro kostka** v hodnotě 2.200 Kč.

Tento předmět mě velice zaujal. Je to černá kostka o velikosti Rubikovy kostky, která svítí a ovládá se ťukáním. Nabíjí se asi hodinu a půl a vydrží přibližně tři dny. Je tam celkem 14 her, 8 písniček a 3 herní menu. Mohu si tam zahrát známé

hry jako například tetris, piškvorky anebo hada, ale i trochu méně známé hry jako například tornádo, potrubí, temné bludiště, ťukeblo, sokuban nebo gravity puzzle. Navíc se z internetu dají stáhnout pro Kostku různé jazyky nebo i rozšiřující hry pro kostku jako například malování, které si můžete i vymyslet a naprogramovat v programovacím jazyce C. S Kostkou jsem naprosto spokojen, protože hra s ní je skvělou výplní pro můj volný čas.

Jakub Rozek, 2.C

Dny otevřených dveří

Dny otevřených dveří se konají snad na všech typech škol za účelem seznámit širokou veřejnost s chodem a prostředím dané školy. Nejinak je to i na našem gymnáziu.

V letošním školním roce proběhly na naší škole celkem 3 dny otevřených dveří. První již v prosinci, další ve dnech 9. a 28. ledna 2014.

Od 9:00 do 17:00 měli návštěvníci možnost prohlédnout si školu, zjistit, co je zajímavé, podívat se do vyučování, nebo si prohlédnout naše specializované třídy - tj. laboratoř, učebny fyziky, biologie, výpočetní techniky a jazykovky. V laboratoři a ve fyzice probíhaly pokusy, v biologii kvíz v poznávání fauny a flory, v informatice byla možnost prohlédnout si roboty z lega, v jazykových učebnách se příchozí mohli blíže seznámit s kulturou zemí a způsobem výuky cizích jazyků na naší škole, případně zkusit si jazykový test.

I když letos počet návštěvníků nebyl nijak vysoký, věříme, že dny otevřených dveří zájemcům o studium na naší škole pomohl.

Anna Urbánková, Pavel Zmrzlík, Marek Kodýtek, 7.C

Moderní stát Izrael

Ve čtvrtek 13. března se na Gymnáziu konala přednáška paní Bc. Lenky Veselé z Mezinárodního křesťanského velvyslanectví Jeruzalém (ICEJ) na téma Moderní stát Izrael. Této výkladové prezentace se zúčastnilo celkem 90 žáků ze tříd 4. A, 8. C a 4. C.

Paní Veselá přednášku zahájila živým a dynamickým videem z jedné z ulic hlavního města Izraele – Jeruzaléma. Na videu byla ztvárněna autentická nálada mladých izraelských lidí. Dále jsme putovali dějinami židovského obyvatelstva od biblických myšlenek až po rok 1948, tedy po rok vzniku Izraele – židovského státu zasazeného do oblasti jihozápadní Asie mezi islamistické země.

Po pár minutách obecných informací se paní přednášející dostala k hlavnímu tématu Moderní stát Izrael, jehož části byly vždy doplněny videem. Dozvěděli jsme se, jak se Izrael během 66 let stal významným asijským státem a jaké obrovské pokroky udělal a stále dělá. Díky tomu, že je v Izraeli déšť spíše vzácností, zde byla například vynalezena kapková závlaha, která umožňuje úsporné dávkování vody rostlinám. Věděli jste, že Izrael patří mezi země, které mají vysoce rozvinuté zemědělství? Je to také jediný stát, kde právě poušť ustupuje a mění se na kvetoucí zem.

Poslední část prezentace byla věnovaná izraelské vyspělé obraně a bezpečnosti. Kvůli neustupujícím bojům s Palestinou jsou dospívající povoláni k povinné vojenské službě již v 18 letech. Berou to jako samozřejmost. Možná i díky tomu, jak jednotní Izraelci jsou.

Po dvou hodinách zajímavých poznatků jsme se museli vypravit zpět do hodin povinných předmětů plni myšlenek o „zemi mlékem a medem oplývající“.

Přednáška byla realizována v rámci třítydenní tematické výstavy o moderním Izraeli, která byla pořádána na gymnáziu jako součást třetího ročníku soutěžního projektu Cemach (hebrejsky výhonek, klíč k poznání). Tento projekt vyhláší Česko-izraelská smíšená obchodní komora ve spolupráci s Velvyslanectvím státu Izrael v ČR a Památkem Lidice. Záštitu nad projektem převzalo Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy a podporu garantuje i Ministerstvo kultury.

Barbora Novotná, 4.A

NAVŠTEVA ASIJSKEHO SVĚTA

Spolupráce studentského parlamentu opět nezklamala a my si mohli užít už 50. jubilejní ples našeho gymnázia. Tentokrát však téma plesu bylo velmi zvláštní. Návštěvníci plesu pronikli do asijského světa. Ochutnali sushi, poslechli si japonštinu a vietnamštinu, viděli tematické předtančení a na každém kroku v sále obdivovali asijské motivy.

Uběhlo přesně půl století od prvního plesu na našem gymnáziu. Tento padesátý ročník měl nabídnout jedinečnost a vlastně i oslavu jubilea. Chtěli jsme návštěvníkům vryt do paměti něco, na co jen tak nezapomenou. Splnilo se to? – čtěte dále

Přípravy na ples začínaly tentokrát brzy, padl totiž návrh vytvořit video pozvánku. Vzniklo tedy originální video, které připomíná předchozí plesy organizované studentským parlamentem. Hlavní role hráli studenti našeho gymnázia. Video Vojty Mašína mělo velký úspěch, zhlédlo ho kolem 2. 500 lidí!

Oproti loňským ročníkům se na plese také nově volili (kromě krále, královny) i princ a princezna. Tyto dva „ceremoniály“ byly rozděleny proto, aby měli šanci studenti našeho gymnázia (princ, princezna), ale také nestudenti (král, královna). Královnou plesu se stala Veronika Hönigová, králem p. uč. Tupý. Titul princezny získala Radmila Vrbová a jako princ byl vybrán Petr Kučera.

Další odlišností od minulých ročníků bylo zahájení. Nezahajovalo se jen česky, ale také japonsky a vietnamsky. Rádi bychom tedy poděkovali paní učitelce Cabalové a studentu Davidu

Buiovi. Návštěvníci také nově ochutnali tematické jídlo – sushi.

Nelehká role padla na Terezu Helmovou a Radmilu Vrbovou, které měly vymyslet tematické předtančení. S obtížným tématem, které nešlo nikde „obkrouknout“, si poradily bravurně - láska hlavní gejšy a asijského bojovníka se naplnila. Tereza s Radmilou také zařizovaly výzdobu. Návštěvníci spatřili nebe s lampiony, draky, čínské znaky a další.

Každoročně na plese také probíhají sóla. Letos proběhla sóla maturantů a růžičkové sólo. Maturanti drželi krok s tématem plesu a každému, kdo jim přispěl, věnovali půlku jing jangu. Když tedy návštěvníci přispěli oběma třídám, měli jing jang celý.

Poslední novinka, kterou ples nabídl, byla malá půlnoční oslava 50. narozenin. Padaly konfety, studenti roznášeli mezi návštěvníky pizzové šneky. Po půlnoci přestala hrát kapela Kanci paní nadlesní a začala diskotéka. Slavilo se ve velkém!

Na závěr tedy otázka z úvodu: Splnilo se to? Byl ples jedinečný? Budeme na něj my a další návštěvníci dlouho vzpomínat? Řekla bych, že ano. Většina originálních nápadů se zrealizovala a ples se stal opravdu nezapomenutelnou oslavou padesátého výročí.

Na závěr patří velké díky Terce Machové, která se na organizaci plesu podílela asi nejvíce. Dále mnoho díky patří učitelům, kteří s plesem pomáhali, konkrétně – paní Potměšilové, Cahové, Komínkové a panu Šedému. Ráda bych také poděkovala Terce Helmové a Rádi Vrbové za perfektní předtančení a výzdobu v sále a Adéle Malendové a Danu Mrkvicovi, kteří zdatně moderovali celý večer. Tento ples splnil všechna naše očekávání a dokonce se stal „nej“ jak v počtu zúčastněných, tak v počtu platících. Doufám, že příští rok bude alespoň stejně dobrý, ne-li lepší!

Anna Ondráčková, 3. A

Čtvrtky s Oliverem

Nám teď už nezbývá než se do kolotoče přijímacích zkoušek vrhnout po hlavě. Držte nám palce!

Johana Svobodová a Lukáš Himer, 8.C

Koncem září nám byla nabídnuta možnost, zúčastnit se přípravných kurzů TSP/OSP na naší škole. Což jsme uvítali, protože je běžné, že studenti musí na podobné kurzy dojíždět do vzdálených měst. Další výhodou byla poměrně nízká cena kurzu.

Nabídka se rozhodlo využít přes dvacet studentů z obou maturitních tříd a tak kurz mohl začít. Probíhal jednou za dva týdny ve čtvrtek (od října do března), pod vedením Olivera Bieloviče.

V hodinách jsme postupně prošli všechny okruhy otázek, které na nás u přijímacích zkoušek čekají.

Věřím, že tento kurz byl pro všechny velkým přínosem a s klidným svědomím ho můžeme doporučit příštím maturantům.

Exkurze, výlety, školní akce

**Malý kousek Francie v centru všeho dění,
venku smog, déšť i hluk, co dovnitř slyšet není.**

Stojíme u semaforu jedné z nejfrekventovanějších silnic Brna a čekáme na zelenou. Přijeli jsme sem na Moravské náměstí, abychom vstoupili do budovy Francouzské aliance.

Je úterý 21. 1., normální den. Všichni kolem nás spěchají do práce, do škol a kdoví kam ještě. Všichni kromě nás, studentů francouzštiny. My (druháci a třetíáci) jsme přijeli na exkurzi, abychom se lépe seznámili s touto institucí.

Francouzská aliance, pojem, který znamená mnohem více, než se na první pohled může zdát. A to proto, že je to místo nejen pro vzdělávání, ale také prostor, který sdružuje všechny nadšence pro Francii nebo francouzštinu. Zkrátka taková malá Francie v centru Brna.

Pro mě nebyla exkurze první návštěvou, ale spíše podrobným seznámením s touto institucí. Věděla jsem, že na ní probíhají kdejaké kurzy francouzštiny a také, že je to jedno z míst, kde lze složit mezinárodní zkoušky z francouzštiny DELF a DALF.

Měla jsem taky jakési povědomí, že se podílí na velkém jarním festivalu Bonjour Brno, ale nevěděla jsem, že ho přímo organizuje. Překvapilo mě a potěšilo, že plní mnohem důležitější funkci než ostatní jazykové školy. Totiž, že se stará i o kulturní dění, ať už to jsou divadla, kino nebo například taneční večery a vzdělává tak nejen jazykově.

Také se mi velmi líbí, že poskytuje plno materiálů pro studenty francouzštiny, ať už to jsou učebnice, knihy nebo filmy.

A jak probíhala samotná exkurze? V jedné ze tříd se nás ujala zkušená lektorka a jednoduchou francouzštinou nám vysvětlovala, co to vlastně francouzská aliance je. Potom jsme se rozdělili do skupin a vylosovali si jednu z aktivit aliance. Poté jsme po skupinách odešli do různých tříd, kde byly připraveny materiály (plakáty, letáčky). Podle nich jsme potom zjišťovali co je např. festival Bonjour Brno nebo jak probíhají mezinárodní zkoušky DELF a DALF. Nakonec jsme, opět francouzsky, vysvětlili ostatním, o jakou akci nebo aktivitu jde.

Než jsme odešli, ještě jsme si prohlédli právě probíhající výstavu fotografií jednoho cestovatele a kladly spoustu otázek. A to svědčí o tom, že nás Francouzská aliance opravdu velmi zaujala.

Adéla Malendová, 2. A

Nestačí jen kniha, potřebujeme to zažít!

Dne 22.1.2014 jsme se my, studenti 7.C, spolu s paní učitelkou Věrou Komoňovou vydali na výlet do Střediska volného času Lužánky v Brně. Konkrétně se jednalo o výukový program. Náplní této exkurze bylo bližší seznámení s dílem Maryša od bratří Mrštíků.

Cesta do místa akce trvala přibližně hodinu. Na místě nás již očekávala zástupkyně ředitele SVČ Mgr. Petra Rychecká. První dojmy byly smíšené. Na podobném, méně povedeném programu, jsme již byli, a dokonce se konal v centru Legato, které pod Lužánky spadá. Snad mluvím za všechny, když řeknu, že paní magistra brzy všechny špatné dojmy vyvrátila.

Nejprve jsme se navzájem představili a pro osobnější přístup si nalepili jmenovky. Pak nám naše lektorka blíže představila prostředí tohoto dramatu a poté jsme začali hrou jménem „Krávy a stáje“ a také „Žebrák“, kde se navzájem měnili pozice. Obojí úzce souviselo s dílem a jeho reálným prostředím, každopádně jsme se všichni probrali a trochu se i zasmáli. První scéna spočívala v tom, že jedna skupina dělala zvuky, druhá pouze opakovaný pohyb jako orloj na téma prací na venkově a třetí jakýkoliv veselý moment.

Dále byly utvořeny dvojice. Každý pár měl za úkol divadelně zpracovat různé části z knihy. Celkem bylo 12 výstupů a na této aktivitě byly ukázány klíčové momenty díla. Následovala krátká pauza a potom soud, jehož aktéry jsme se až do konce programu stali my, studenti. Jednalo se o to, jak naložit s Maryšou, která zabila svého muže Vávru. Zde jsme zastoupili roli soudců, obhájců, žalobců a poroty. Diskutovali jsme o tom, proč by Maryša měla, nebo neměla za svůj čin pykat. Nakonec jsme ji odsoudili k doživotním veřejně prospěšným pracím. Poté jsme navázali na soud a volně diskutovali o tom, jestli měla hlavní postava i jiné možnosti, co bychom udělali my na jejím místě, jak každý z nás posuzuje vinu Maryši a svá tvrzení jsme se snažili i obhájit.

Se sympatickou lektorkou jsme se rozloučili a odešli opět na tramvaj. Exkurze se velice vydařila, paní byla příjemná a aktivní a všichni si odnesli plno nových zkušeností a znalostí.

Dominika Zelmanová, 7.C

Znáte místní pověsti?

V pondělí 6. ledna naše třída kvarta s paní učitelkou Langarovou navštívila besedu v knihovně na téma „Pověsti našeho regionu“. Nejdříve nám paní knihovnice sdělila, jaké typy rozlišujeme, např. démonické, heraldické, místní či legendární. Poté nám vyprávěla různé pověsti z blízkého okolí. Dozvěděli jsme se více o historii Pálavy či Mikulova, ale také jsme si povídali o známých pověstech typické pro Brno – Brněnský drak a Brněnské kolo, kdy kolářský mistr sám vyrobil kolo a posléze ho odkutálel z Lednice do Brna.

Beseda byla velmi zajímavá a věřím, že jsme si odnesli spoustu nových informací.

Sylva Poláková, 4.C

Lyžák na Pradědu

Letos se uskutečnil pouze jeden termín lyžařského výcvikového kurzu. Ačkoli byla obecně zima pro lyžaře spíše nepříznivá vzhledem k množství sněhu, naši lyžaři měli štěstí. Praděd opět neklamal.

Dne 19. 1. 2014 se třídy 5.C, 1.A a 3.C vydaly na 6ti denní lyžařský výcvik v doprovodu p. uč. Zemánka, Šedého a pí. uč. Cahové, Reiterové a Langarové. Jako již tradičně jsme byli ubytováni na chatě „Figura“ pod Pradědem v Jeseníkách. Hned po příjezdu jsme se ubytovali a vzhledem k počasí nepříznivému pro lyžování jsme šli na odpolední procházku k nedaleké chatě „Kurzovní“. Po krátké pauze na občerstvení jsme se zase vydali na cestu zpátky. V prvních dnech nám počasí moc neprálo ale i přesto jsme je strávili na svahu. Učitelé si nás rozdělili do skupin, kde úplní začátečníci jezdili na menším svahu a zkušenější na větším. Po pár dnech se už i méně zkušenější odvážili vyjet na červenou a modrou sjezdovku. Každý den po večeri byla schůzka ve společenské místnosti, kde jsme si vždy vyslechli připomínky hlavního vedoucího k uplynulému dni a popřípadě byli donuceni podívat se na instruktážní film a lyžování a snowboarding, u kterého se, dá se říct, i docela dobře spalo. Večery jsme většinou trávili hraním fotbalu nebo povídáním na pokojích. Poslední lyžovací den nám už i svítilo sluníčko a tak jsme si to pořádně užili. V pátek ráno jsme se sbalili, udělali poslední fotky a vyjeli domů. Z celkového shrnutí tohoto dobrodružného výletu vyplývá, že co se týče počtu raněných, tak až na pár naražených kostrčí a bolestí hlav, byl naprosto nulový. Nakonec snad za všechny můžeme říct, že jsme zde získali spoustu skvělých zážitků a vzpomínek.

Studentky kvinty, foto: Bára Bažantová, 1.A

Až ke hvězdám

16. ledna se naše třída společně se 3. A vydala do brněnského planetária. Všechno pro nás zorganizovali p. uč. Tupy a pí. uč. Jirásková.

Ráno bylo naším úkolem dopravit se na místo srazu, což bylo až samotné planetárium. Nakonec se tam překvapivě téměř všichni dostavili včas, a tak jsme společně s bandou malých dětí mohli vejít do hlavního sálu.

Věkový rozdíl mezi malými školáčky a námi nás notně vyděsil a musím přiznat, že mi program přišel orientovaný spíše na mladší. Každopádně děti nadšeně reagovaly i na těžší otázky našeho průvodce vesmírem a my jsme je se vši slušností nechali odpovídat. ☺ Po důkladném prostudování hvězdné oblohy a různých souhvězdí na promítací polokouli nám pustili krátký film o tom, jak vesmírné prostředí působí na lidské tělo.

Celá exkurze byla nicméně velmi zajímavá a věřím, že jsme si ji všichni užili.

Katka Radová, 7. C

Rajhrad – spisovatelské útočiště

Benediktinský klášter v Rajhradě, stejně jako jiné roky, i letos nabídl semináře pro soutěž Skrytá paměť Moravy. Jedná se o literární soutěž. Letošní osmý ročník se nese v duchu abstraktním – název tématu je Okamžik štěstí.

Do Rajhradu jsme se vydali 4. 2. 2014. Skupinka se poskládala zástupci z několika tříd. Hned při příchodu jsme se však rozdělili - 1. A šla jako první na seminář Krocení literární múzy. My ostatní jsme mezitím šli na výstavu Aloise Mikulky. Alois Mikulka, brněnský malíř, sochař, ale především autor poezie i prózy pro děti a dospělé, nás zavedl do našich dětských let – jeho pohádky a s ním spojený časopis Mateřídouška zná snad každý.

Poté jsme se prošli klášteřem, podívali jsme se do nově otevřených prostor, kde jsme viděli 3D animaci tří fází stavby kláštera, od návrhu Santiniho po novodobou stavbu. Podívali jsme se na tvorbu pergamentu – to bylo zprostředkované díky krátkometrážnímu snímku zhotoveného divadelníky z Brna.

Následně na výstavě Vítězslava Nezvala nás všechny nejvíce zaujalo pojetí surrealismu – šicí stroj + deštník + operační/pitevní stůl. Slovy Comte de Lautréamonta se jedná o „náhodné setkání šicího stroje a deštníku na pitevním stole“. Jednotlivě jsme také vyplnili pracovní list, který jsme vypracovávali na základě získaných znalostí o autorově životě a tvorbě – vše jsme se dozvěděli z výstavy.

Na samotném semináři jsme ze sebe udělali na chvíli spisovatele. Tvořili jsme na základě úkolů krátké příběhy, převypravovali jsme slyšený text, nebo jsme vzpomínali, kdy jsme se naposledy cítili nejvíce šťastní a následně jsme se na to dívali dvěma úhly pohledu – z pohledu našeho a z pohledu dalšího člověka, pozorovatele – byl to tedy jen zevrubný popis události, zatímco náš pohled byl založený především na vnitřních pocitech.

Ze semináře jsme si odnesli užitečné rady, které se nám jistě hodily při tvorbě příspěvku do soutěže. Pokud jste na semináři nebyli, nezoufejte. Soutěže se můžete zúčastnit také – např. na stránkách www.muzeumbrnenska.cz najdete nejen přihlášku, ale i potřebné informace. Vyhlášení soutěže se koná, jako každý rok, v Mikulčicích v polovině června. Hodně štěstí!

Nikol Sotolářová, 3.A

Projekty

Projekt „Pro život“

Dne 12. 2. 2014 absolvovali studenti prvních a druhých ročníků ve společenské místnosti přednášku a workshop o první pomoci a infarktu myokardu, které vedla studentka Lékařské fakulty Masarykovy univerzity v Brně a zároveň absolventka naší školy, Terka Lásková,

Nejprve nám Tereza řekla pár důležitých informací o první pomoci, umělém dýchání, masáži srdce a jiných důležitých úkonech, které mohou zachránit lidský život. Aby to nebyla pořád jen teorie, měl možnost každý vyzkoušet si vše důležité na figurínách.

Pracovali jsme ve skupinách, takže zatímco někteří se skláněli nad figurínami, další měli možnost si vyzkoušet obvázání končetin (někteří si omotali i hlavu) a poté nám Terka ukázala, jak dát do stabilizované polohy těžkého člověka, aby to zvládly i drobnější holky.

V další části jsme se dozvěděli jak rozpoznat infarkt myokardu, jak mu předejít, anebo jak pomoci člověku, kterého postihl.

Jaroslava Steinbocková, 2.A

Adopce na dálku pokračuje

V loňském roce skončila naše adopce na dálku nyní už dospělého Gokula Rameshe Sheta. Jak víte, v adopci nadále pokračujeme a naše finanční podpora směřuje opět do Indie.

Student Johnson Halagenoor pochází z Bidoru, který je jedním z nejzaostalejších regionů Indie. Protože rodina nevlastní dům ani půdu, oba rodiče pracují jako námezdní dělníci u bohatých vlastníků půdy. Má 2 další sourozence a jeho snem je stát se učitelem. Jeho práce v domácnosti spočívá v obstarávání vody a nošení nákupu z trhu.

Více než 40% lidí je zde negramotných. Rodiče své děti většinou ve vzdělávání nepodporují, proto ukončují vzdělání ve 2. – 4. třídě. Měsíční příjem rodiny je 1000 rupií, což je v přepočtu 323 korun, které sotva stačí na pokrytí základních potřeb. Johnoson a jeho sourozenci navštěvují státní školu, protože řádnou kvalitní si nemohou dovořit. Zde také dostávají zadarmo oběd, který bývá často jediným hodnotným jídlem dne.

Doufám, že finanční pomoc ze strany naší školy mu umožní dostudovat školu a bude moci vést plnohodnotný život. Na rok 2014 jsme vybrali a zaslali celkem 6 800 Kč.

Nikol Račáková, 4.C

Soutěže

Wolkerův Prostějov

Školní kolo soutěže Wolkerův Prostějov proběhlo 11. února. Na prvním místě se umístila Adéla Malendová, na druhém Daniel Mrkvica a na třetím Anička Urbánková. Všichni tři postoupili do oblastního kola ve Velkých Pavlovicích, které se konalo o čtrnáct dní později.

To ráno bylo pěkně. Přijeli jsme do Pavlovic a náš cíl byl městský úřad, kde se soutěž konala. Soutěže se zúčastnili zástupci z Klobouk, Mikulova, Pavlovic a my z Hustopečí. Letošní ročník byla překvapivě převaha kluků. Napětí bylo mezi soutěžícími znát, každý se snažil zkrotit nervozitu a přednést svůj text co nejlépe. Začínala I. kategorie a po přestávce druhá. Po výstupech předvedli studenti pavlovického gymnázia kousek ze svého divadelního představení. Bylo to velmi vtipné a odlehčující!

Následovalo vyhlášení výsledků. Nejdříve se vyhlásila kategorie první, do které jsem spadal já a Anička. Anička se umístila na druhém a já na prvním místě. Na řadu přišla kategorie druhá, ve které na plné čáře zvítězila Adéla. Tímto jsme všichni tři získali postup do krajského kola, které proběhne poslední víkend v březnu. Všichni jsme si navzájem pogratalovali k úspěchu a s dobrým pocitem jeli domů 😊.

Daniel Mrkvica, 2.A

Konverzační soutěž v německém jazyce

13. února proběhlo okresní kolo soutěže v německém jazyce, kterého jsem se zúčastnila v kategorii III.A., neboli kategorii pro 1. – 3. ročníky středních škol. Soutěž se konala v budově břeclavského gymnázia a účastnilo se jí celkem 5 studentů z různých škol. Skládala se ze dvou částí – poslechové a konverzační. V konverzační části si každý soutěžící vylosoval zadání situace, na kterou měl reagovat rozhovorem s porotou, pak byl na řadě popis obrázku. V tomto kole jsem získala první místo a postup do krajského kola.

Zanedlouho přišel 5. březen a s ním krajské kolo, které probíhalo v Brně v Lužánkách a v podstatě stejný scénář – poslech, rozhovor s porotou na základě situace a popis obrázku. Já se nakonec umístila na pátém místě.

Na závěr bych řekla, že to pro mě byla dobrá zkušenost a vzhledem k velké konkurenci i úspěch.

Pavla Krotká, 5. C

Biologická olympiáda

Po dlouhé době se u nás konalo školní kolo biologické olympiády kategorie C. Zúčastnilo se ho jen pár žáků z kvarty. Tři nejméně úspěšní postupují do okresního kola, které se bude konat 26. března. Jsou to Jakub Hytych, Mikuláš Urbánek a Martin Pleyer. Ceny nám přišel předat pan ředitel přímo do hodiny a musím podotknout, že byly chutné. Už se těšíme na okresní kolo a doufáme, že uspějeme.

Martin Pleyer, 4. C

Studenti a věda

N-trophy⁴ – kvalifikace

At' už je vaším systémem atom, vesmír, buňka, chemická sloučenina nebo třeba počasí, snažíte se najít pravidla, která v něm platí. Kladete si otázky, vyvracíte hypotézy, zpřesňujete měření a hledáte souvislosti. Rozdíl mezi N-trophy a skutečným výzkumem? Výzkum může trvat několik století. V soutěži N-trophy na to máte jen pár hodin.

N-trophy⁴

Když jsme na nástěnce uviděli plakát, který lákal na další ročník této mezioborové soutěže, nevěděli jsme, jestli do toho jít, či ne. Přece jenom maturita na krku a přijímací zkoušky na VŠ jakbysmet. Naše váhání ovšem netrvalo dlouho, ale hned první úkol nám dal pořádně zabrat... Jak se bude náš tým jmenovat? Supernova jako loni? Galactus? New black gold? Atom? Hm... Už to máme, PIŠKOTI!

V letošním roce je soutěž dokonce mezinárodní Česko-Slovenská a probíhá ve 4 krajích. Celkem se zaregistrovalo téměř 300 týmů a jen z našeho kraje jich bylo asi 130. Míst pro postup do krajského finále bylo ovšem jen 12.

3. února přesně v 00:00 začal náš dvoutýdenní limit pro splnění kvalifikačních úloh. Když jsme je viděli, lekli jsme se. A naše šance na úspěch se rapidně zmenšovaly. Naším úkolem bylo zpracovat úkoly z biologie, chemie, fyziky a logiky. Prováděli jsme pokusy, pozorovali jsme, experimentovali i měřili.

V biologii si pro nás pořadatelé přichystali 4 různá videa, v nichž jsme měli poznat celkem 8 biologických procesů. K našemu překvapení jsme poznali téměř všechny! Bylo zde např. alkoholové kvašení, echolokace, apoptóza, nekróza či fáze populačního cyklu.

V chemii jsme provedli pokus, při kterém jsme pozorovali reakci peroxidu vodíku s neznámou látkou X v bramborách. Nejprve jsme museli poznat vznikající plyn, dále najít nejlepší reakční podmínky, vyzkoušet reakci H_2O_2 s jinými organickými vzorky a nakonec určit a popsat onu neznámou látku X, což byl enzym kataláza. V tomto úkolu se nám podařilo vše na výbornou a také jsme za to sklidili patřičné množství bodů.

Horší to ovšem bylo ve fyzice. Zde bylo našim úkolem obstatat či vyrobit Newtonovu houpačku (rázostroj – který můžete mimochodem dodnes obdivovat v učebně fyziky) a porovnat její účinnost s kolejničkovou verzí – u-rampou. Vše jsme úspěšně sestrojili a účinnost porovnali. Organizátoři ovšem očekávali, že naše měření bude více komplexní a chtěli po nás použití a počítání, dle našeho názoru, příliš složitými až nesmyslnými vzorci.

Poslední a nejméně zajímavá byla obtížně popsitelná úloha z logiky. Úkolem bylo vydělat co nejvíce peněz tím, že budeme prodávat různé množství námi vyráběných různých robotů na různých trzích ☺. Cena robotů se ovšem každý měsíc měnila na všech trzích u všech robotů. A aby to nebylo moc jednoduché, měli jsme k dispozici ještě investice, které zlepšovaly naši výrobu, ovšem za patřičnou cenu. Nebýt prokrastinace (odkládání obtížných a nepříjemných úkolů na pozdější dobu. Pozn. Redakce), asi bychom i tento úkol vyřešili lépe a nemuseli bychom ho odevzdávat 10 minut před vypršením našeho čtrnáctidenního limitu. Nakonec jsme i v tomto zapeklitém úkolu nějaký systém našli a dopadli jsme zde poměrně dobře.

Už víme, co je AutoCAD

Již několik let spolupracuje naše gymnázium s obecně prospěšnou společností Computer agency, která působí v Brně, spolupracuje s VUT a dalšími institucemi, jež se věnují vzdělávání v technických oborech především ITC, marketingu... Díky mnoha projektům nemají pouze komerční placené programy, ale také zcela hrazené. A právě takových jsme se již několikrát zúčastnili. Naposledy v březnu u nás na škole tři odpoledne pracovalo 8 studentů a dvě pedagožky a získávali u výkonných počítačů technické dovednosti.

Ve dnech 9. - 11. 12. 2013 a 11. - 14. 3. 2014 jsme měli mimořádnou možnost navštívit kurzy programování 2D a 3D v programu AutoCAD. Přednost měli studenti navštěvující deskriptivní geometrii, doplněni byli dalšími zájemci z řad studentů naší školy.

První z těchto seminářů se konal na Strojní fakultě VUT v Brně, kam jsme každý den dojížděli brzy ráno a vraceli se večer. Druhý třídní blok nám paní zástupkyně Veselá domluvila na naší škole, což bylo velmi pohodlné, protože jsme nemuseli jezdit do Brna.

Někteří zájemci z nás se zúčastnili obou kurzů a musím říct, že pro studenta, který by chtěl v budoucnu studovat vysokou školu s technickým zaměřením, je to velice přínosná a zajímavá zkušenost, ne-li povinná. Většina z toho, co jsme na kurzech dělali, patří do obsahu studia hned na začátku studia techniky. Spolu s paní Veselou se z učitelů zúčastnila obou kurzů také pí učitelka Jirásková.

Kromě mnoha geometrických těles jsme se naučili například rýsovat podle technických rysů, udělat dané kóty aj. technické dovednosti. Na naší škole jsme pracovali ve třídě s notebooky, které přivezl technik z Brna s již instalovanými programy. Znamenalo to, že naše škola nemusela vytvářet žádné technické zázemí.

Celou dobu se nám věnoval školitel pan Špaček, který s námi měl velkou trpělivost, se vším nám byl ochotný pomoci a šlo vidět, že je mistr svého oboru. Na konci kurzů jsme od softwarové firmy Autodesk zaměřující se na 3D grafiku získali certifikáty.

Andrea Potměšilová, 7.C

Po odevzdání jsme už jen čekali. Organizátoři si ovšem velice pospíšili a více než 500 stran odevzdaných materiálů opravili do jednoho týdne, a tak jsme v pátek odpoledne konečně uviděli správné výsledky a postupovou listinu. Byli jsme tam! Ukázalo se, že s kvalifikací si nakonec poradila jen necelá polovina přihlášených týmů a o postupu rozhodovaly jednotky bodů (maximum bylo 400). Za pomoc při kvalifikaci, umožnění pracovat na úlohách i během výuky a podporu děkujeme učitelům, panu Šebestovi a Tupému paní Reiterové, Cahové, Potměšilové a v neposlední řadě panu řediteli Sedláčkovi.

PS: zadání, autorská řešení a více informací o soutěži najdete zde: <http://ntrophy.cz/autorska-reseni/>

Jiří Víteček, Jakub Fridrich, Lucie Sedláčková, 4. A, 8. C

N-trophy⁴ – finále

Je sobota, první březnový den, a naše soutěžní trojice (Jiří Víteček, Jakub Fridrich a Eva Vencovská) se schází u Univerzitního kampusu Bohunice, kde se odehrává finále mezioborové soutěže N-trophy. Plni očekávání, ale i s trochou strachu a nervozity se vydáváme spletitými chodbami po šípkách, které nás dovedou k jedné z mnoha přednáškových místností, která se stane našim útočištěm po celý zbytek dne.

Nejprve jsme od organizátorů dostali soutěžní trička s logem N-trophy, jmenovky, svačinu a drobné sponzorské dárky od Jihomoravského kraje.

Přesně v 9 hodin ráno už na nás čekala první soutěžní disciplína s názvem „Ranní ptáče dál doskáče aneb ranní rozběhání“. Podle názvu už jsme se začínali obávat, že jsme se omylem dostali na nějakou sportovní soutěž. Brzy jsme ale byli vyvedeni z omylu, při této hře jsme museli nejvíce namáhat své mozkové závity, nikoli naše dolní končetiny. Měli jsme za úkol najít co nejvíce slov nebo vět nalepených na stěnách chodby, poté je rozdělit do šesti skupin a v každé skupině uspořádat slova podle nějakého kritéria. Čekaly tu na nás kategorie jako Prezidenti, Vynálezy nebo Sociální média.

O půl hodiny později začal první blok úloh, kterým byla logika. Ta se skládala celkem ze tří úkolů. Jako první jsme se pustili do úkolu s názvem „Tajemná místnost“. O této úloze jsme předem nevěděli vůbec nic. Byli jsme odvedeni do temné místnosti, kde nás následně jeden z organizátorů zamkl. Náš úkol byl jednoduchý – dostat se během 10 minut z místnosti ven. Jak toho však docílit, když nemáme klíč? Jedinou možností bylo dostat klíč od organizátora, který zůstal s námi v uzamčené místnosti. Ale ten nám mohl pouze odpovídat na otázky typu ano/ne, jinak nám pomoci nemohl. Ze začátku jsme organizátora zahltili spoustou otázek, pomocí kterých jsme se snažili osvobodit se z temné místnosti. Po několika minutách jsme ale přišli na to, že smyslem této hry byl pravý opak – stačilo minutu mlčet a byli jsme volní. Další logickou úlohou bylo přiřazování argumentačních faulů k odpovídajícím obrázkům a citátům. V posledním úkolu jsme si zahráli na soudní jednání, jehož předmětem byla žaloba vlka z pohádky „Červená Karkulka“ za jeho trestný čin „sežrání“ babičky a vnučky Karkulky.

Dalším blokem úloh byla biologie, na kterou jsme se těšili téměř nejvíc. Mírným zklamáním pro nás ale bylo zadání úloh, které se týkalo netopýrů a vrápenců. Autoři úloh nás doslova zahltili informacemi – několik stránek plných nejrůznějších údajů o jednotlivých rodech netopýrů. Dále jsme měli k dispozici nahrávky zvuků těchto živočichů a zvukové ukázky různých frekvencí. Na základě těchto materiálů jsme měli ke zvukům přiřadit, o jaký druh netopýra se jedná. Jedním z úkolů bylo i vytvoření tzv. rozhodovacího stromu, podle kterého bychom mohli jakéhokoliv živého netopýra klasifikovat do příslušného rodu. Po zhruba hodině práce na jednotlivých úkolech nastal čas na prezentaci před odbornou porotou.

Po druhém bloku úloh už jsme byli všichni značně vyhladovělí, a tak nás organizátoři potěšili obědem v univerzitní menze. Smažený sýr, kuřecí řízek nebo guláš potěšil snad každého z nás.

Odpolední část jsme zahájili fyzikou, jež nám činila asi největší potíže. Zabývali jsme se obyčejným kuličkovým řetězem, se kterým se prakticky každý den můžeme setkat v kuchyňském dřezu či umyvadle. Organizátoři si pro nás přichystali pokus, kdy tento řetěz vložíme do kádinky, zatáhneme za jeden konec a nad kádinkou vzniká záhadný oblouk. Naším úkolem poté bylo vysvětlit, proč tento oblouk vzniká, a zjistit, na čem závisí jeho velikost a rychlost. Autorům se však naše laické vysvětlení příliš nelíbilo – toužili po množství složitých a pro nás nepochopitelných fyzikálních vzorečků, se kterými jsme se pravděpodobně nikdy nesetkali.

Jako poslední nás čekala chemie. Řešili jsme úlohu týkající se pH. Dostali jsme vzorky X, Y a Z, dále 5 acidobazických indikátorů, 0,1 M roztok HCl (pH=1), 0,1 M roztok NaOH (pH=13) a cílem bylo zjistit pH tří neznámých vzorků. Na tuto úlohu jsme šli možná příliš složitě vzhledem k tomu, jak málo jsme na ni měli času. Nejprve jsme zjistili, zda jsou roztoky a indikátory kyselé, nebo zásadité a poté jsme se snažili pomocí směšovací rovnice dopočítat pH. Bylo už ale téměř pět hodin večer, všichni jsme byli značně unavení a už nám to nikomu moc nepřemýšlelo. A tak se stalo, že látková koncentrace acidobazických indikátorů neustále vycházela v záporných hodnotách namísto kladných, z čehož nám bylo jasné, že někde děláme chybu. Časový limit bohužel vypršel rychleji, než jsme čekali, a tak jsme se snažili prezentovat alespoň naše návrhy řešení. Hodnotící komise byla poměrně překvapená naším originálním postupem, a tak jsme získali možná i více bodů, než jsme očekávali.

Po posledním bloku úloh se všechny týmy sešly dohromady v přednáškové místnosti a netrpělivě čekání na výsledky nám autoři alespoň zkrátily prezentací správných řešení úloh nebo fotek z celého dne. A teď už konečně přišlo dlouho očekávané vyhodnocení týmů. Vzhledem k tomu, že jsme do finále postupovali z posledního postupového místa, tak jsme ani v nějaké lepší umístění nedoufali. Překvapivě jsme ale neskončili ani poslední ani předposlední, a když jsme v tabulce za námi viděli dokonce i nejlepší tým z kvalifikace, byli jsme s našim výkonem opravdu spokojeni. Desáté místo z téměř 130 přihlášených týmů z Jihomoravského kraje, to vůbec není špatný výsledek!

Na závěr mi nezbyvá dodat nic víc, než že jsem velice ráda, že jsem se této soutěže mohla zúčastnit. A vzhledem k tomu, že už jsme maturanti a příští rok se do soutěže zapojit nemůžeme, doufám, že i mladší studenti se zájmem o přírodní vědy najdou odvahu a převezmou naši štafetu! V N-trophy totiž není podstatné jen to, co jste se naučili ve škole, ale jde o schopnost pracovat v týmu, spojovat si logické souvislosti a hlavně nebát se experimentovat.

Eva Vencovská, 8. C

100 vědců do středních škol

Konec února jsme si zpříjemnili vzdělávacím výletem ve dnech 27.3 - 1.3. 2014 do Brna. Čtvrtečním ranním vlakem jsme se vydali za doprovodu paní Čeperové a pana Šebesty do školícího centra na ulici Cejl. Tady nás po registraci čekala první přednáška Ing. Jany Tiché o blízkozemních asteroidech. Seznámila nás s observatoří Klet, která je u nás i ve světě známá výzkumem planetek a komet. Ona, ale chvílemi i její manžel, nám přiblížili okouzlující vesmír i jeho stinné stránky.

Přednáška Ing. Dany Drábobé, Ph.D., Dr.h.c., naší české jaderné fyzičky, bylo informačně velmi vyčerpávající seznámení s radioaktivitou. Popisovala jak, kde a v jaké míře na nás může působit. Pokračovala jadernými výbuchy. Zastavila se i u českých jaderných elektráren. Bylo nám velkou poctou poznat takhle významnou, skromnou osobu a vyslechnout si i její názory.

Čtvrtečním večerem jsme se přenesli do okouzlující krajiny. A to krajiny Antarktidy. Prof. Pavel Prošek nám udělal krátkou exkurzi po Antarktidě. Seznámil nás s nejrůznějšími druhy živočichů, kteří obývají jak souši, tak oceán. Dozvěděli jsme se, že česká vědecká stanice

vybudovaná na Antarktidě je jedinou stanicí ve vlastnictví university (Masarykova universita). Bylo pěkné vidět muže, který oplýval energií a zkušenostmi půvabné, avšak kruté krajiny.

V pátek ráno nás čekala forenzní antropologie s RNDr. Hanou Eliášovou. Forenzní antropologii chápeme jako identifikaci jedince či mrtvolu lidí podle vnějších a vnitřních znaků. Představila nám postavy spjaté s forenzní antropologií. Dále různé postupy identifikování osob podle jejich stavu, ale i pomocí kostí, nehtů, vlasů a další. Promítla nám různé fotografie nalezených těl v různých stavech - kupříkladu hnilobné procesy, těla co byla nalezena v močálech a různé skelety roznesené zvěří v přírodě. Na paní Eliášovou padla otázka, jak může tuhle práci vykonávat. Odpověděla, že je pro ni velice důležité, když může patřičné osobě přiřadit jméno a naleznout jí ztracenou identitu.

Od fotografií mrtvých těl jsme se přesunuli k českému jazyku. Mgr. Kamila Smejkalová nás přiučila novým pojmům, ale také nám řekla, že český jazyk je takový, jací jsou lidé. Na to trochu navazovala problematika malých lidí, jak si jazyk přetváří a ulehčují. Používá se mnoho anglicismů, expresivita, nadměrné užívání emotikonů a další ulehčovadla dnešní vynalézavé mládeže. Upozornila na jazykovou poradnu, kde a jak si nechat poradit.

Krásný hravý večer nám navodilo úžasné divadlo fyziky (Údif). Dokazovali, že můžeme slyšet světlo a vidět zvuk. Pracovali za pomoci fotobuňky, a také vytvořili první optickou kytaru. Mgr. Barbora Mikulecká, Mgr. Vojtěch Hanák, Adam Weiser nám podali fyziku formou zábavy a zároveň nám zajímavě ukončili páteční vzdělávací večer.

Poslední přednášku v sobotu věnované umělé inteligenci a umělému životu měl Mgr. Roman Neruda. Popisoval vlastní projekty, jak se programují roboti a vykládal o historii umělé inteligence.

Mimo přednášky jsme se zapojovali i s ostatními studenty na skupinových pracích a hlavně si vyzkoušeli brainstorming. Cílem bylo vymyslet nějakou novinku, která by přispěla životnímu prostředí nebo ulehčovala život lidí. Jsme rádi, že jsme se mohli zúčastnit tak zajímavých a pro nás osobně příznivých přednášek, které využijeme k dalšímu studiu do budoucna. Vážíme si setkání s lidmi, kteří jsou významnými osobami nejen naší České republiky.

Sára Brychnáčová, 1.A

Sport

Olympiáda ve znamení knírku a biatlonu

Od 6. 2. 2014 do 23. 2. 2014 se uskutečnily XXII. Zimní olympijské hry v Soči. Pořadatelskou zemí bylo Rusko. A česká reprezentace se těšila z dobrých výsledků.

I přes nepříznivé informace, které kolovaly světem před začátkem her, se většina sportovců dostala do Soči v pořádku a samotný průběh her nic nenarušilo. Česká republika spoléhala zejména na Martinu Sáblíkovou a biatlonisty, kteří se těšili nebývalé formě.

Na první medaili Česko nečekalo moc dlouho. V třetí den olympijských her se Jaroslavu Soukupovi povedlo dojet na třetím místě v biatlonovém sprintu na 10 km. Díky bezchybné střelecké části a bezchybně zajištěnému závodu si Jarda vysloužil bronzovou medaili.

Další medaile následovala den po bronzové medaili Jaroslava Soukupa. Svůj první závod na hrách jela rychlobruslařka Martina Sáblíková. Ta na trati 3000m dokázala vybojovat stříbro i přesto, že je závodnicí na dlouhé tratě. Sama byla z výsledku velmi překvapená.

Celý národ byl ještě v euforii z prvních dvou úspěšných dnů. To zřejmě motivovalo Ondřeje Moravce v biatlonu na 12,5km, aby ze sebe dostal co nejvíce. Díky jeho bojovnosti a obětavosti si dojel pro krásné druhé místo, které mu zaručovalo stříbrný kov.

Po třech po sobě jdoucích medailích nastal menší útlum. Pět dní po Moravcově úspěchu přišla informace, která rozjásala všechny Čechy. Eva Samková dokázala ve snowboardcrossu vyhrát nejcennější medaili. Její „knírek“, o kterém říká, že jí nosí štěstí, se stal symbolem našeho úspěchu na olympijských hrách. A že nebyl poslední. Novinové články o zlaté medaili Evy Samkové nebraly konce, ale den na to se začalo ve velkém psát o českém biatlonu, který na olympiádě udělal díru do světa. Po úspěchu Soukupa, Moravce, se ukázala také naše nejlepší česká biatlonistka Gabriela Soukalová. V biatlonovém závodě na 12,5 km vybojovala Gábina po bezchybné střelbě a dobře odjetém závodě stříbrnou medaili. V první desítce se také umístila Veronika Vítková, která skončila na devátém místě.

Jenomže náš biatlon ještě neřekl poslední slovo. Po úspěšném dnu Gábiny Soukalové si dojel Ondra Moravec pro druhou olympijskou medaili v Soči. Tentokrát se jednalo o bronz, ale to Ondřeje zřejmě nemrzelo. Tento cenný kov získal z biatlonového závodu s hromadným startem na 15 km. Druhý český závodník Jaroslav Soukup se umístil na 24. pozici.

Na pořadí olympijských her byla středa 19. 2. Celý národ byl na nohou, jelikož svůj hlavní závod jela Martina Sáblíková. Všichni věřili ve zlatou medaili. Martina jela svůj závod s největší rivalkou Ireen Wustovou. Po napínavé jízdě se Martině povedlo zajet čas 6:51.54, což stačilo na první místo. Sáblíková tedy obhájila zlatou medaili z Vancouveru. Jako by jedna medaile za den našim sportovcům nestačila. Ve smíšené biatlonové štafetě, ve které nás zastupovala Soukalová, Vítková, Moravec a Soukup, jsme si dojeli pro krásnou stříbrnou medaili. Byla to již druhá medaile pro Soukalovou a Soukupa. Třetí pro Moravce a premiérová olympijská medaile pro Veroniku Vítkovou.

V závěrečných dnech olympijského turnaje se neurodila již žádná medaile. Útok na medaili se čekal od Ester Ledecké, která závodila na snowboardu. I přes dobré výkony si pro medaili nedojela i z důvodů vyřeznuté ploténky. Olympijské hry v Soči se staly velmi úspěšné pro Českou republiku. Biatlon se ukázal v nejlepším možném světle a Martina Sáblíková opět potvrdila, že je prvotřídní bruslařkou. Další olympijské hry se uskuteční v roce 2018 v jihokorejském Pchjongčchangu.

Jan Trněný, 6.C

Má ráda Queen i jive. Kdo? Šárka Kašpárková

30. ledna hostila naše škola výjimečnou návštěvu. Přijela slavná atletka Šárka Kašpárková, která nám ukázala své medaile, mluvila o své práci, ale nejdůležitější částí celého programu byly otázky publika, z nichž jsme ty nejzajímavější sepsali. V tělocvičně školy spolu s Jirkou Mazuchem (sekunda) předvedla také několik tanečních kroků ze soutěže Stardance.

Jaké držíte diety kvůli udržení kondice?

Zastávám to, že by člověk měl jíst vše ve zdravé míře. Normálně mimo sezonu jím, co mám ráda, pokud ale mám jít běhat, tak si na oběd kachnu nedám, ale na večeri si ji nenechám ujít. A během přípravky a sezony většinou zelenina, bílé maso a těstoviny, to já všechno ráda, takže mi to vůbec nevádí.

Jak jste se seznámila se svým partnerem?

Většinou to je tak, že prvně člověk s někým trénuje a pak vznikne vztah. My jsme první spolu měli vztah a pak někdo navrhl, abychom spolu trénovali. Tak jsme to zkusili.

Co vaše dcera? Říkáte, že je také sportovkyně?

No, je jí dvanáct, snažíme se ji vést k všestrannosti, takže skáče výšku, dělá basket a chodí do volejbalové třídy sportovní školy.

A nezanedbává školu, když má toho tolik?

No, tady se musím pochlubit jako matka, tam se jí také daří, doposud má samé jedničky. A dokonce chodí jednou týdně na angličtinu a na klavír.

Jaká je vaše odrazová noha?

No, říká se, že to mají lidé naopak, když jsou praváci tak levou, když leváci, tak pravou. Já jsem trochu výjimka, jsem levačka a mám odrazovou levou nohu. Ale zato moje pravá je podobně silná, jako levá, takže to mi moc pomáhalo ve trojskoku, že jsem i na „slabší“ nohu skočila šest metrů.

Jakou posloucháte hudbu?

Já jsem taková tradiční, klasická. Takže Elán, Queen, ...

Jaký máte ráda tanec?

No, asi mým nejoblíbenějším je jive.

Jaké to bylo s fyzičkou při tancování ve Stardance?

No, můj partner se zhrozil, jak rozhýbe ten „kolos“. Já jsem tehdy vážila 84 kilo, moje soutěžní váha byla 69 kilo. Ale přestala jsem se přejídat, začala jsem se více hýbat a kila šla krásně dolů. Teď jsem tam, kde jsem chtěla být.

Katka Radová, 7. C

Filmy, seriály, fandom

Co nás čeká, nemine a možná překvapí o věcech ze světa superhrdinů

Marvel, quo vadis?

Většina lidí již dnes zná filmy od komiksového nakladatelství, které dnes patří pod Disney. Nejvýznamnější ságy všech dob se spojily do jedné pod jménem Avengers (konkurenční DC-Comix mají stejný model v rámci Justice League of America). Pro toto nakladatelství bylo však problémem si v minulém století udržet životaschopnost. Proto práva na své světoznámé komiksy prodala firmám, mezi něž patří například Fox. Tímto směrem opustily náručí Marvelu postavy jako X-Mani, Fantastická čtyřka nebo Spider-man s Daredevilem.

Před pár lety však přišel čas, kdy trh toužil po dalších komiksovkách, což ukázal Batman Begins, který napravil naprosto zničenou reputaci původních adaptací. Tak vznikl Incredible Hulk a Iron Man. První byl zapomenut a druhý se stal trhákem velkou zásluhou geniálního Roberta D. juniora a počala tzv. fáze 1.

Přišel Iron Man 2, Thor a Kapitán Amerika a vše vyvrcholilo v megatrháku jménem The Avengers. Rekordy, které tento film trhl v kasách kin, nečítají pouze největší světové zisky, kde je na druhém místě za dvakrát do kin puštěným Titanikem. Přes miliardu dolarů je pěkný obnos na odstartování dalšího trháku s více penězi, nemyslíte?

Začíná fáze 2. a čím jiným než Iron Man 3? Miliarda dolarů? Nikdo nečekal, stejně ji měl. Sice věrné fanoušky zklamal některými svými počiny, ale horší než dvojka nebo Thor být nemohl. Naopak je čestným členem rodiny dobrých filmů a odstartoval dobrou štafetu. Stejně jako v 1. fázi všichni chceme zapomenout film z Azgardu, kde jediné co má cenu je Loki.

Letos do kin vejde temnější, akčnější a rozhodně atraktivnější druhý díl Kapitána Ameriky. Podle všeho nebude po tomto filmu nic jako dříve. Trailery napovídají zničení létající základny Helicarieru, ale hrozí i další věci.

Dalším počinem je naprostá novinka, Guardians of the Galaxy. Jedná se o největší risk od doby Iron Mana. Pokud vyjde, máme rozšířený vesmír o další množství postav, pokud ne, doufáme, že se na to rychle zapomene.

Příští rok v květnu přijde film, pro který se vše připravuje, Avengers: The Age of Ultron. Nastoupí boj s počítačovým virem, který rád bere do svých rukou obrovské roboty plné zbraní. Nemůžeme však čekat komiksovou originální story-line, jelikož Ant-man, který Ultrona postaví a Ultron „zešílí“, ještě nemáme.

Ten nás nejspíš čeká ve fázi 3. Do té je slíben i Doktor Strange (dámy, hercem by mohl být milovaný Aragorn z LotRu), nejvyšší ze všech kouzelníků. Fáze tři by podle všeho mohla vyvrcholit návratem záporáka Thanose, jenž obětováním poloviny vesmíru chce přilákat samotnou Smrtku. Doufá, že by si jej byla ochotná vzít. K tomu všemu chce použít Odinovu Infinity Gauntlet, do které patří krystaly ovládající realitu. Dva z šesti již známe: Teserect a Aether.

Jakub Fridrich, 8. C

Příspěvky (nejen) studentů

Frankenstein řadí v Brně

Muzikál Mladý Frankenstein napsal Mel Brooks společně s Thomasem Meehanem. Podařilo se jim složit výbornou muzikálovou podívanou, která je nadupaná vděčným humorem a povedenými hudebními čísly. A my ho můžeme zhlédnout v Městském divadle v Brně.

Asi každý aspoň trochu zná příběh o Viktorovi Frankensteiovi, který je pověstný svými pokusy oživit mrtvé. Jak ale pokračuje rod Frankensteinů? Mladý Frederick Frankenstein učí na prestižní univerzitě v New Yorku a nechce mít nic společného se svým dědem. Po jeho smrti je ovšem nucen se do Transylvánie vydat, aby vyřídil dědictví. Tam potkává divného hrbáče Igora, přitažlivou Ingu nebo tajemnou madam Bletcher. Jeho názory se mění a popadne ho touha oživit mrtvého člověka, jako jeho dědeček. Podaří se mu stvořit monstra, které se z neohrabaného tvora změří téměř ve vědce.

Brněnský Frankenstein nabízí několik tanečních čísel se skvělou choreografií, včetně obřího stepovacího čísla. Kostýmy jsou trefné a plně vystihují podstatu děje. Scéna je velká, plná nejrůznějších efektů – jízda tajemným lesem, stvoření monstra, atd. Herci jsou sehraní a odvádějí výborné výkony.

Pokud se chcete zasmát – nebojím se říct poválet se smíchy, určitě si nenechte toto představení ujít! Vtip není vtíravý a tím toto představení dělá výjimečné. Mladý Frankenstein uvádí Městské divadlo v Brně 15. – 17. 4. 2014.

Daniel Mrkvica, 2.A

COOL léto bez velkých investic

aneb jak se odstěhovat na léto třeba do Londýna jen za 3.990 Kč. Tento příspěvek nám agentura COOLAGENT připravila na námi zadané téma. Třeba najde někdo z vás inspiraci právě v následujících řádcích.

Kdo by nechtěl zažít léto v cizích zemích plné dobrodružství, cestování, nových přátel, návštěv světových velkoměst, lenošení u moře a výletů na zajímavá místa? Zkuste si představit, že tato možnost se nabízí. Že to stojí spoustu peněz? Ano i ne. Zkuste si představit, že existují i příležitosti, které umožňují prožít COOL léto v zahraničí samostatně, bez rodičů, bez velkých investic a k tomu získat spoustu praktických zkušeností a poznat nové země tak, jak to žádná klasická cestovní kancelář nenabízí.

A jaké možnosti to jsou? Je jich spousta a COOLAGENT je přináší mladým lidem z ČR a SR již 20. sezonu! Stačí si vybrat tu, která vám vyhovuje nejvíce:

- AU PAIR EVROPA:

Letní programy Au Pair Evropa jsou nejoblíbenější zejména ve Velké Británii včetně Londýna, ve Francii včetně francouzské Riviéry a Paříže a ve Španělsku včetně Mallorky a Costa del Sol. V těchto zemích jsou šance na nalezení rodiny nejvyšší. Vhodné jsou pro zájemkyně nad 18 let. Letní programy trvají 2-4 měsíce a jsou flexibilní, nejvyšší šanci na nalezení rodiny mají ty zájemkyně, které mohou odcestovat už koncem května či co nejdříve v červnu. Rodin pro kluky bývá velmi málo, a proto je perspektivnější, když si vyberou jiný typ programu. Poplatek za zprostředkování se v COOLAGENT hradí až po nalezení rodiny (předem se hradí jen registrace 400 Kč), a tak se určitě vyplatí zkusit to. Au Pair (to určitě víte) neplatí za ubytování a stravu a dostává kapesné, s COOLAGENT je to např. v Británii min. 65 liber týdně.

- PROGRAMY PRACOVNÍ PRAXE:

Tyto programy jsou vhodné pro zájemce od 18 let, kteří chtějí léto využít k tomu, aby získali praktické zkušenosti do svého CV a zlepšili si cizí jazyk. Pozice pro praxi jsou zejména v cestovním ruchu, oblíbené jsou programy v Řecku, ve Španělsku včetně Mallorky a Menorky, ve Velké Británii a pro vysokoškoláky i program Work and Travel v USA. Praxe jsou placené, takže účastníkům se minimálně vrátí náklady, které do vycestování investují (a často si přivezou i něco navíc nebo získají prostředky pro další cestování po ukončení pobytu). Tyto programy s COOLAGENT vždy zahrnují nalezení místa pobytu, pozice a ubytování předem (dle podmínek jednotlivých programů; vyjma W&T USA), předodjezdovou přípravu, praktické rady a instrukce pro vycestování, zajištění dopravy, kontakt a podporu zahraničního organizátora programu, handbook, mezinárodní certifikát o účasti v programu a možnost obracet se několik non-stop help-linek během pobytu v případě jakýchkoli dotazů či problémů.

- LETNÍ STUDIUM JAZYKŮ V ZAHRANIČÍ:

Žádný přehled by nebyl kompletní bez letních jazykových programů v zahraničí. Tyto programy jsou vhodné zejména pro mladší zájemce, kteří se kvůli věku zatím nemohou zúčastňovat programů pracovní praxe či Au Pair. Se studiem jazyků v zahraničí je spojená určitá finanční investice, při dobrém výběru a využití slevových akcí to však zdaleka nemusí být tolik, kolik si účtují některé jiné agentury. Víte, že můžete studovat angličtinu v Británii už od 16.880 Kč / 2 týdny včetně ubytování (Bournemouth) nebo na Maltě za 14.580 Kč / 2 týdny včetně ubytování (Swieqi)? Samozřejmě jsou aktivity na volný čas, možnost výletů a mezinárodní certifikát o studiu v zahraničí.

A na závěr alespoň jeden ohlas COOL klientky z předchozích let:

„Ahoj Coolagenti, zdravím ze Španělska. To se asi divíte, protože jak si určitě pamatujete, našli jste mi loni v létě rodinu v Brightonu v Anglii. Tam jsem také byla a bylo to super, dokonce tak, že jsme zůstali v kontaktu, a letos, protože odjížděli na celé léto do Malagy, mě vzali opět s sebou. Je to tu moc fajn, i když trochu víc horko než v Anglii :-), děcka jsou super a hlavně si mě už pamatovaly, takže se už tolik nestyděly jako loni. Rodina mi dokonce zaplatila letenku a příští týden jedeme na výlet na Gibraltar. Díky a mějte se fajn.“ Míša (publikováno se svolením autorky).

O tom, jaké další konkrétní zkušenosti lze získat a jaké jsou další možnosti pro cestování a život v zahraničí bez velkých investic, jak strávit několik měsíců či dokonce let v Anglii, USA, Kanadě či Austrálii, potom zase někdy příště ;-) Spoustu detailů a ohlasů najdete také na www.coolagent.cz

COOLAGENT
Tvoje cesta do světa

Salamandr – časopis studentů Gymnázia T. G. Masaryka, Hustopeče

Ročník IX/03

Vychází 31.3.2014

Na čísle spolupracovali: RozekBrychnáčová, Fridrich, Kodýtek, Krotká, Malendová, Mrkvica, Nemeškal, Novotná, Ondráčková, Pleyer T., Poláková, Potměšilová A., Radová, Račáková, Sotolářová, Steinbocková, Trněný, Urbánková A., Víteček, Vencovská, Zmrzlík P.

Šéfredaktorka: Kateřina Radová

Perexy a Korektury: Hana Potměšilová, Katka Radová

Foto: archiv školy

Titulní strana: Terka Foretová

Grafická úprava: Radim Bádř, Tereza Foretová

Online verze na www.gymhust.cz